

МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ
ВІНГРАНОВСЬКИЙ

Любов'ю освячене Слово...

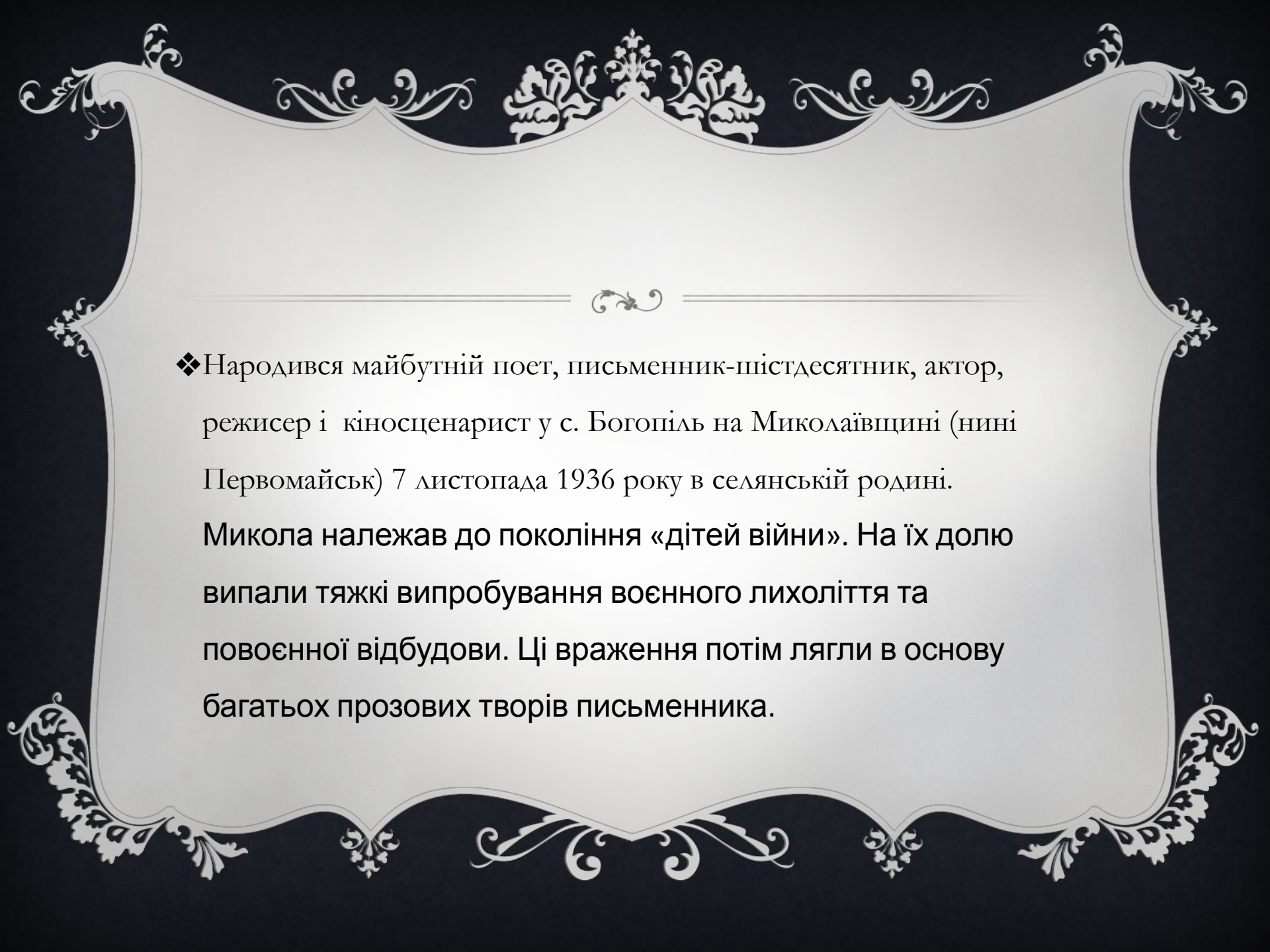

Я — вас веду, і воля нам горить.

Вона горить нам вічно, як Стожари...

М. Вінграновський

❖ Народився майбутній поет, письменник-шістдесятник, актор, режисер і кіносценарист у с. Богопіль на Миколаївщині (нині Первомайськ) 7 листопада 1936 року в селянській родині. Микола належав до покоління «дітей війни». На їх долю випали тяжкі випробування воєнного лихоліття та повоєнної відбудови. Ці враження потім лягли в основу багатьох прозових творів письменника.

- ❖ По закінченню школи вступив на акторський факультет Київського інституту театрального мистецтва. Після 1-го курсу продовжив навчання в Москві у Всесоюзному державному інституті кінематографії, куди молодого Вінграновського запросив Олександр Петрович Довженко.

❖ Олександра Довженка Вінграновський вважав своїм учителем, наставником, однодумцем і другом. Був переконаний, що стати його учнем – велика відповідальність. Обох митців поєднувало глибоке відчуття високого ідеалу краси й духовна спорідненість.

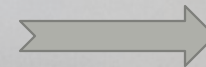
НАВІК ЗБЕРІГ М.ВІНГРАНОВСЬКИЙ В ПАМ'ЯТІ ОБРАЗ
ДОРОГОЇ ЙОМУ ЛЮДИНИ...

*Учителю, уже ми вдвох з тобою...
Немолодість твоя і молодість моя...
І ріки з водами, і вечір за горою,
І ранку під горою течія...
Давида тремоло і тремоло Хорива,
Учителю, воно й сьогодні в нас.
Наш час душі з того усього плива,
Наш час – неперебутній час.*

О. П. Довженко

- **Тремоло** – музичний термін, означає швидке багаторазове повторення одного звуку або швидке чергування несуміжних звуків, що справляють враження тремтіння.

- ❖ Перша публікація – вірші на сторінках ж. «Жовтень» і «Дніпро».
- ❖ У 1962 р. Вінграновський видає першу збірку поезій «Атомні прелюди». Книга вражала масштабністю поетичної думки та бентежною силою уяви. У віршах містилися космос, людство, земля, доба, народ, Україна.

❖ Потім одна за одною виходять інші поетичні збірки:

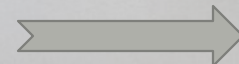
«Сто поезій» (1967), «Поезії» (1971), «На срібнім березі» (1982),
«Губами теплими і оком золотим» (1984), «Цю жінку я люблю»
(1990), «З обійманих тобою днів» (1993), «Любово, не прощавай»
(1997).

❖ Поезія Миколи Вінграновського відзначається особливою експресією, глибиною образів, мелодичністю, багатою мовною палітрою та вмінням передавати складні внутрішні стани. На вірші поета написано багато пісень, у тому числі – у бардівському жанрі.

❖ Микола Вінграновський — автор багатьох прозових творів: «Світ без війни» (1958), «Президент» (1960), «Сіроманець» (1977), «Гусенятко» (1978), «Літо на Десні» (1983), «Низенько пов'язана» (1985), «В глибині дощів» (1985), «П'ять повістей» (1987), «Чотирнадцять столиць України» (1996), «Манюня» (2003).

❖ Ще одна грань таланту Миколи Вінграновського – кінематограф.

Як актор він зіграв у 4-х фільмах, в тому числі в кінострічках

«Сейм сходить з берегів», «Дума про Британку» і «Берег надії».

Але найвідомішою вважається перша акторська робота митця –

роль у кінофільмі «Повість полум'яних літ».

❖ Ще студентом Микола Вінграновський зіграв роль головного героя Івана Орлюка в цьому художньому фільмі за сценарієм Олександра Довженка.

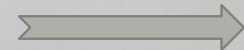
❖ Микола Вінграновський – режисер 5-ти художніх і 8-ми документальних кінофільмів: «Ескадра повертає на захід», «Тихі береги», «Климко», «Слово про А. Малишка», «Гетьман Сагайдачний» та ін.

Помер митець 26 травня 2004 року в Києві.

На честь видатного українського письменника в селі Яблунівка на Білоцерківщині споруджено пам'ятник. Відомий український поет Анатолій Кульчицький - друг М. Вінграновського - видав до 75-річного ювілею письменника книгу спогадів *«212 світанків з Миколою Вінграновським»*.

*Та я сказав: що хочеш, Часе,
Усе віддам тобі по край —
І юність, й молодості чашу,
Життя сьогоднішнє й вчорашнє,
Лиш Слова мого не чіпай!
Не зачіпай його, малого,
Не бий його і не пали,
Бо перед ним іще дорога,
Бо перед ним багато й много,
І ми із ним ще не жили!*

М. Вінграновський

ВІДГУКИ ПРО ЛІТЕРАТУРНУ СПАДЩИНУ ВІНГРАНОВСЬКОГО

В.Бойченко: «Вінграновський – це висота. Чарівник слова, великий таланти».

Г.Тютюнник: «Вражаюча пластика образів, зумовлена прагненням поета досягти ідеальних художніх форм і значень, абсолютність слуху».

І.Дзюба: «Вінграновський входив у поезію з гордою поставою, сильним голосом і «сто думною думою» про народ, про добу, про життя... Творчість його вже всіма визнана як одна із окрас нашої літератури, найяскравіших її здобутків».

❖ Твори М. Вінграновського перекладені російською, естонською, литовською, чеською, англійською та іншими мовами світу. Слову письменника час не зашкодить. Воно безсмертне. Перед ним простелилася дорога у Вічність...

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!